

10.08.10.

Velna kļiedziens.

Sapnī biju it kā nomaldījis grēcinieks. Es biju tādā kā krogā vai naktsklubā. Sapnī mani vajāja kādi cilvēki. Es sapratu, ka mana dzīvība ir briesmās. Bēgot no vajātājiem es iebēgu tualetē, kur nosmērējos ar mēsliem. Es biju iedzīts strupceļā.

Pēkšņi turpat tualetē atvērās kādas sānu durvis, pa kurām es iegāju teritorijā, kas piederēja kādai kristīgai sektai. Šajā teritorijā es biju pasargāts no saviem vajātājiem. Sapnī man bija jāpakļaujas šiem ļaudīm, lai nenonāktu vajātāju rokās. Tajā pašā laikā es nejutos piederīgs šai kristiešu grupai, jo viņi gan praktizēja kristietību, bet viņiem nebija Gara. Tieši tāpēc, ka šiem ļaudīm nebija Gara, viņi izskatījās visai kroplīgi un dīvaini. Apģērbs dažiem bija no viduslaikiem. Citiem atkal varēja novērot visādas ķermeņa nepilnības un pat kroplības. Es zināju, ka man šiem ļaudīm ir jāpakļaus, kaut arī sapnī sapratu, ka es neesmu piederīgs šiem ļaudīm; tomēr kamēr man draud briesmas no vajātājiem, es nedrīkstēju atklāt viņiem savu īsto, labāko piederību un man bija jābūt ļoti lojālam pret šo kristīgo sektu. Sapnī es visu laiku gaidīju to brīdi, kad kļūšu brīvs no šīs sekas un varēšu nonākt savas īstās piederības vietā. Sapnī šie ļaudis man visādi palīdzēja. Kāds teica, ka viņi mani attīrīja no mēsliem, ar kuriem nosmērējos tualetē. Kāds man sacīja, ka šo mēslu esot bijis ļoti daudz.

Tālāk pienāca mans brīvīšanas laiks, lai es nonāktu savas īstās piederības vietā. Mani pavadīja daži šīs sekas locekļi. Mēs kāpām lejā pa kāpnēm, un koridorā mēs visi dzirdējām drausmīgu nelabā kļiedzienu. Šis kļiedziens bija adresēts man. Tas bija tik briesmīgs, ka samulsa pat mani ceļa biedri, kurus līdz tam it kā nekas nevarēja pārsteigt. Šis kļiedziens nāca kaut kur no elles pašiem dziļumiem un bija tāds, kuram līdzī nāca arī visas elles šausmas un bailes. Es jutos it kā drošībā, jo zināju, ka kļiedzējs ir velns, un viņš pagaidām vēl ir pieķēdēts un man neko nodarīt nevar. Taču kļiedziens bija tik drausmīgs, ka es pamodos un sapratu, ka es arī kļiedzu no šausmām, taču dvēsele bija ietērpta kaut kādā mierā un drošībā. Sapņa beigas.

Kad pamodos, es iedomājos par tiem nabaga ļaudīm, kuri mirst savos grēkos. Viņi nemaz nenojauš, cik briesmīgam liktenim tie dodas pretī !

Velna kļiedziens.

Autors Normunds Ozoliņš
Ceturtdiena, 13 decembris 2012 06:25

Skaidrojums.

1. Atrāšanās naktsklubā ir mana vecā, grēcīgā, pagāniskā dzīve.

2. Vajātāji varētu būt cilvēki, vai arī mans dzīvesveids, kas tā turpinoties neizbēgami atnestu man nāvi.

3. Mēsli tualetē ir tie grēki, ar kuriem es biju aplipis.

4. Kristīgā sekta bez Gara ir tā reliģiskā sistēma, caur kuru es tomēr tiku glābts un attīrīts no saviem mēsliem. Interesanti, ka sekta Dieva izpratnē ir tie kristieši, kas gan praktizē kristietību, bet tās Garu vai Spēku tomēr noliedz. Ak, cik daudz gan mums Latvijā ir "lielu sektu"!...

5. Brīvlaišanas laiks ir tas laiks, kurš man ir pienācis, lai es ieņemtu savu kalpošanas vietu, kas man ir paredzēta no Dieva.

6. Velna kļiedziens ir zīme, ka velnam ļoti nepatīk mans brīvlaišanas laiks, jo tas kaut kā var ietekmēt viņa tumsas valstību šajā zemē.

7. Velns bija vēl pieķēdēts, bet sapnī zināju, ka tas ir tikai uz laiku. Atklāsmes grāmatā rakstīts, ka velns tiks uz kādu laiku atbrīvots un tad būs tādas šausmas, kādas pasaule vēl nav pieredzējusi. Pēc šī kļiedziņa saprotu, ka tas būs daudz briesmīgāk, nekā cilvēki var to iedomāties.